

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Michal Hess		
Studijní program	B8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design, Průmyslový design		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2012-13
Název práce	Návrh designu sportovního vozidla		
Oponent práce	akad. sochař Ondřej Podzimek		

Navrhnout karoserii je snem každého designera. V tomto případě se diplomantovi toto splnilo dříve, než opustil školu. Návrh karoserie je ovšem zároveň jedním z nejobtížnějších úkolů. Komplikovaným jej činí kombinace požadavků materiálových, výrobních, funkčních a bezpečnostních.

V práci je logicky věnována značná pozornost tradici automobilové výroby. Diplomant si (zjevně podle svého zaměření a preferencí) vybral šestnáct automobilů, které je možno označit za ikonické mezníky ve vývoji sportovního vozu (nebo seriového, sportovně laděného automobilu). Velmi zajímavá je historie třístopých vozidel, která již má přímou spojitost se zadáním bakalářské práce. Přehled typologie karoserií v třetí části teoretické práce má solidní informační hodnotu a může být využit jako informační zdroj.

Autor již v abstraktu definuje nekompromisně, že jeho cílem je návrh exteriéru tříkolky. Ovšem i při takto pojatém úkolu nelze zcela ignorovat ani hlediska technická, ani ergonomická. Ergonomie je zvláště významným limitujícím prvkem u vozidla, jehož šířka se dramaticky zužuje směrem k zádi. Alespoň základní ergonomický koncept sezení v takto omezeném prostoru by tedy byl vhodným východiskem pro řešení designu. Jsem ze staré školy a nedomnívám se, že by práci designera bylo možno redukovat pouze na sochařské ztvárnění tvaru s neurčitým obsahem. Technická a ergonomická východiska nebyla – předpokládám – zcela opomenuta, nicméně v písemné práci nenacházím o těchto zásadních záležitostech žádnou stopu. Toto řadím mezi zápory práce.

U praktické části jsou uvedena obecná inspirační východiska, z nichž je rozpoznatelný zejména motiv „kukuřice“ neboli překrývání jednotlivých obalujících vrstev střídavým způsobem. Dále následuje rozpracování tvarových návrhů v detailních i celkových kresebných skicích. Je zjevné, že vnějškově se návrhy řadí k expresivně sochařsky pojímanému tvarosloví. Měl jsem možnost sledovat postupný vývoj třírozměrného koncepčního modelu,

na kterém si autor ověřoval vzájemné proporční vztahy a řešil komplikovaný přechod šířky čelní části do úzkého zakončení zádi tříkolového vozu. Nutno říci, že nešlo o jednoduchý úkol. Tam se naplno projevilo, že papír snese vše, avšak převedení plošné ideje do třírozměrné podoby vyžaduje vyřešení problémů, které na kresbě nemusely být vůbec patrné. Zejména vzájemné vazby hmot a návaznosti výrazných linií na povrchu karosářských dílů byly pro autora tvrdým oříškem k vyřešení.

K finálnímu řešení se autor pracoval postupnými kroky a v práci je dostatečně dokumentován vývoj při zhmotňování jeho myšlenky. oceňuji jak se autor doslova pral s obtížným tématem, které přinášelo mnoho problémů, s nimiž se musel postupně vyrovnávat.

Pro mne jako recenzenta bohužel chybí smysly uchopitelná prezentace konečného výsledku. V písemné části práce nacházím výsledek zdokumentovaný ve třech ilustracích. Pouhé tři vizualizace v nepříliš vhodném čelním, bočním a zadním pohledu (na str. 67 a 68 práce) mi nedovolují dostatečně charakterizovat výsledný tvar a zhodnotit úspěšnost finálního řešení.

Můj závěr nemůže z tohoto důvodu být definitivní. Navrhuji tedy známku jako předběžnou s tím, že pokud mi bude umožněno shlédnout výsledek v přesvědčivé prezentaci, budu moci upřesnit návrh klasifikace podle toho.

Navrhuji klasifikaci B.

Ve Zlíně dne 10. 06. 2013

Ondřej Podzimek